

พวกเจ้าไปแล้ว
งั้นนี่ข้าก็ต้องไป
ซื้อผักอีกแล้ว
ใช่ไหม?

เจ้าไปซื้ออีกแล้วยังไง?
ท่านนักพรตก็ไปซื้อมา
ตั้งหลายครั้งแล้ว!

คนชื่อ
เซวียหยางหรือไม?

เจ้ารู้จักชื่อนี้
ได้อย่างไร?

เซวียหย่างคนนั้น
คือคนที่อยู่ข้างกาย
พวกเรา! คือเจ้า
คนเลวนั้น!

ข้าได้ยืนยันว่า
เขาฆ่าคน!

เขาฆ่าคน?
ฆ่าใคร?

ผู้หญิงคนหนึ่ง!
ข้าได้ยืนยันพวกเขา
ทะเลาะกัน ผู้หญิงคนนั้น
ตะโกนเรียกเขาว่า
“เซวียหยาง”

ต้องไม่ของท่านนักพรต
รู้ว่าเขาทำให้คนเป็นกลายเป็น
ศพเดินได้ และไม่ให้รู้เด็ดขาด
ว่าท่านนักพรตฆ่าช่วงหลาน
ด้วยมือของตนเอง!

แต่เสียงไม่เหมือน
อีกทั้ง...

เสียงไม่เหมือน
เพราะเขาตั้งใจ
ปลอมเสียง!
กลัวท่านจะจำได้!

มี 9 นิ้ว!

ท่านนักพรต!

เจ้ารู้ได้อย่างไร
ว่าเขามี ๑ นิ้ว? เจ้าเคย
จับมือของเขาหรือ?

หากเป็น
เซวียหยางจริงๆ
เขาจะปล่อยให้เจ้าจับ
มือซ้ายของเขาตามใจชอบ
ให้เจ้ารู้ว่าเขานิ้วด้วน
ได้อย่างไร?

ขอโทษ
ท่านนักพรต
ข้าไม่ได้ตั้งใจ
โกหกท่าน

ข้ากลัวว่า
หลังจากท่านรู้ว่า
ข้าไม่ได้ تابอด
แล้วจะไม่ให้ข้า
ไปด้วย!

พวกเราหนีกันเถอะ!
เขาซื้อฝึกเสร็จแล้ว
คงกลับมา!
ท่านนักพรต...

ท่านนักพรต
ท่านเลือดออก!

เช่นนี้
จะเป็นเซวียหยาง
ได้อย่างไร?